

[Ministeren for skatter og afgifter]

kommunerne. Og tager man underændringsforslag nr. 6 til ændringsforslag nr. 5, som er stillet af fremskridtspartiet, så vil det give et provenutab på ca. 795 mill. kr., hvoraf staten skal bære de 335 mill. kr. og kommunerne de ca. 460 mill. kr. Ændringsforslag nr. 7, der er stillet af socialistisk folkeparti og fremskridtspartiet, vil give et provenutab på ca. 120 mill. kr., hvoraf staten skal bære de 50 mill. kr. og kommunerne de 70 mill. kr. Jeg tror, enhver kan se, at disse forslag ikke kan og ikke bør nyde fremme.

Så er der gjort nogle bemærkninger om formuebeskatningen. Jeg vil gerne sige om dette, at jeg ikke vil komme ind på detaljerne i den aftale, der er indgået mellem forligspartierne om de ændringer i formuebeskatningen, der agtes gennemført til efteråret. Vi vil jo komme tilbage til dette og kan tage diskussionen til den tid. Men mere generelt om baggrunden for disse bebudede ændringer vil jeg godt sige, at det var en meget væsentlig skærpelse af formuebeskatningen, vi gennemførte i december, specielt for dem, der har en lav skattepligtig indkomst og en stor formue. Det gav en reaktion, det kan vi sådan set ikke være forundrede over, og vi fik i skatteministeriet indberettet et stort antal konkrete eksempler på virkningen af loven. Vi har gennemgået disse indberetninger, og jeg mener egentlig ikke, at vi er stødt på noget, som har overrasket os. Men de viser, hvad der allerede blev antydnet under førstebehandlingen og ved den efterfølgende diskussion, at der kunne være utilsigtede virkninger, og at der kunne være behov for at lempe beskatningen.

På den baggrund gik vi ind i nogle undersøgelser og ind i nogle overvejelser. Forligspartierne er nu blevet enige om, hvorledes denne lempelse skal gennemføres, og jeg synes, der er grund til at udtrykke glæde over, at det lykkedes os at nå til enighed om disse ændringer – udgangspunktet har nok været lidt forskelligt – således at grundlaget for den lovændring, der skal gennemføres til efteråret, nu ligger klart. Men jeg synes, at vi skal vente med at tage diskussionen, indtil lovforslaget foreligger udarbejdet til efteråret.

Den fg. formand (Arentoft):

Inden vi går til anden omgang, vil jeg gerne bede de ordførere, der ønsker ordet i an-

den omgang, om at melde sig, således at vi kan få en oversigt over, hvornår vi skal kalde til afstemning.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg skal ikke på dette sene tidspunkt starte en ny lang diskussion med ministeren om de forskellige talberegninger, men jeg finder det nødvendigt at sige, at det er ganske utåleligt at diskutere tal med ministeren, når han bærer sig ad, som han gør.

Vi har under første behandling fundet, at det var rimeligt at sammenligne de tal, ministeren foreslår, med tallene, som de ville være blevet, hvis gældende regler var fortsat, og ministeren har slået om sig med ukvemsord: det har været demagogi, det har været direkte forkerte tal. Ministeren har i dag ikke været villig til at erkende, at han selv under udvalgsbehandlingen har måttet stille med beregninger, som har givet præcis de samme tal.

Det er en trist måde at skulle diskutere på. Man behøver i hvert fald ikke drage hinandens beregninger i tvivl. Man kan sige som ministeren, at han hellere vil gøre det på en anden måde, vel, det er i orden, men lad være med at drage det i tvivl, vi andre kommer med, når man siden bliver nødt til selv at bekræfte det!

Ministeren har ikke svaret på et par af de spørgsmål, jeg stillede.

Det ene spørgsmål må være ret væsentligt, også for forligsparterne. Det er spørgsmålet om, hvilket merprovenu der følger af, at man nu hæver skatteloftet fra 70 til 75 pct., eller rettere hæver det til 79 pct., for nu at tale rigtigt. Hvad er det for et merprovenu, der ligger i det? Det kan da ikke være rigtigt, at forligspartierne ikke har bedt ministeren om at lave en sådan beregning? Det vil vi meget gerne have at vide, for det må være væsentligt for at kunne bedømme den helhed, vi står med her.

Ministeren har heller ikke svaret på mine spørgsmål om, hvad det egentlig er, man forestiller sig, hvad det er for handlinger, der kan nedbringe den skattepligtige indkomst, men som ikke bliver ramt af ligningslovens § 28. Det er et spørgsmål, som forligsparterne heller ikke er gået ind i, så forligsparterne har altså dér åbenbart uden videre accepteret den skattepolitiske tankegang, som ligger i de